

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aquinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum religiosi qui ad episcopatum assumuntur, teneantur ad
obseruantias regulares? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

lia bona, de quibus viuere possent.
 Ad quartum dicendum, quod bona ecclesiarum
 vñibus pauperum deseruire debent. Et ideo si quis ne-
 cessitate non imminente prouidendi pauperibus, de
 his quæ superfluunt ex prouentibus ecclesiæ, possessio-
 nes emat, vel in thesauro reponat in futurum utilitati
 ecclesiæ & necessitatibus pauperum, laudabiliter faci-
 cit. Si verò necessitas imminet pauperibus erogandis,
 superflua cura est & inordinata, vt aliquis in futurum
 conseruet. Quod Dominus prohibet Matth. 6. dicens,
 Nolite solliciti esse in crastinum.

ARTIC. VIII.

*Utrum religiosi qui promouentur in Episcopos, tenean-
 tur ad obseruantias regulares.*

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod religiosi
 qui promouentur in episcopos, non teneantur ad
 obseruantias regulares. Dicitur enim 18. quæst. * 1.
 quod monachum canonica electio à iugo regulæ mo-
 nasticæ professionis absoluit, & sacra ordinatio de
 monacho episcopum facit. Sed obseruantia regulares
 pertinent ad iugum regulæ. Ergo religiosi, qui in
 episcopos assumuntur, non tenentur ad obseruantias
 regulares.

¶ 2 Præterea, Ille qui ab inferiori ad superiorem
 gradum ascendit, non videtur teneri ad ea quæ sunt
 inferioris gradus: sicut supra dictum est *, quod reli-
 giosus non tenetur ad obseruanda vota quæ in seculo
 fecit. Sed religiosus qui assumitur ad episcopatum,
 ascendit ad aliquid maius, vt supra habitum est *. Er-
 go videtur, quod non obligetur episcopus ad ea quæ
 tenebatur obseruare in statu religionis.

¶ 3 Præterea, Maxime religiosi obligari videntur
 ad obedientiam, & ad hoc quod absque proprio vi-
 uant. Sed religiosi qui assumuntur ad episcopatum,
 non tenentur obedire prælati suarum religionum,
 quia sunt eis superiores: nec etiam videntur teneri ad
 paupertatem, quia sicut in decreto supra * inducto di-
 citur, Quem sacra ordinatio de monacho episcopum
 facit,

883
 sup. q. 88
 ar. 11 ad
 4 & 4. d.
 38. q. 1. a.
 4. q. 1. ad
 5.
 * 18. q. 1.
 c. Statu-
 tum.

q. 88. ar.
 12. ad 1.
 q. 184. a.
 7.

ar. 1. em-
 ins ar.

facit, velut legitimus hæres paternam sibi hereditatē iure vendicandi potestatem habet, interdum etiam conceditur eis testamenta conficere. Ergo multo minus tenentur ad alias obseruantias regulares.

16 7. 5. c. de Mon. SED contra est, quod dicitur in Decr. 16. * 7. De monachis qui diu morātes in monasterijs, si postea ad clericatus ordines peruenerint, statuimus non debere eos à priori preposito discedere.

9. p. acc. ar. 7.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut supra dictum est *, status religionis ad perfectionem pertinet, quasi quædam via in perfectionem tendendi. Status autem episcopalis ad perfectionem pertinet, tanquam quoddam perfectionis magisterium. Unde status religionis comparatur ad statum episcopalem sicut disciplina ad magisterium, & dispositio ad perfectionem. Dispositio autem non tollitur perfectione adueniente, nisi fortè quantum ad id, in quo perfectioni repugnat. Quantum autem ad id quod perfectioni congruit, magis confirmatur: sicut discipulo, cum ad magisterium peruenerit, non congruit quòd sit auditor, congruit tamen sibi quòd legat & meditetur etiam magis, quàm ante. Sic ergo dicendum est, quòd si qua sunt in regularibus obseruantijs, quæ non impediunt pontificale officium, sed magis valeant ad perfectionis custodiam, sicut est continentia, paupertas, & alia huiusmodi: ad hæc remanet religiosus, etiam factus episcopus, obligatus, & per consequens ad portandum habitum suæ religionis, qui est huius obligationis, signum. Si qua verò sunt in obseruantijs regularibus, quæ officio pontificali repugnant, sicut est solitudo, silentium, & aliqua abstinencia vel vigiliæ graues, ex quibus impotens corpore redderetur ad exequendum pontificale officium: ad huiusmodi obseruanda non tenetur. In alijs tamen potest dispensatione vri, secundum quod requirit necessitas personæ, vel officij, & conditio hominum cum quibus uiuit, per modum quo etiam prælati religionum in salibus secum dispensant.

QVÆST. CLXXXV. ART. VIII. 651

Ad primum ergo dicendum, quod ille qui fit de monacho episcopus, absoluitur à iugo monastica professionis, non quantum ad omnia, sed quantum ad illa quæ officio pontificali repugnant, ut dictum est *.

in co. ar.

Ad secundum dicendum, quod vota secularis vitæ se habent ad vota religionis, sicut particulare ad vniuersale, ut supra habitum est *. Sed vota religionis se habent ad pontificalem dignitatem, sicut dispositio ad perfectionem. Particulare autem superfluit habito vniuersali, sed dispositio adhuc necessaria est, perfectione obenta.

q. 88. ar.

12. ad 1.

Ad tertium dicendum, quod hoc est per accidens, quod episcopi religiosi obedire prælatis suarum religionum non tenentur, quia scilicet subditi esse desierunt, sicut & ipsi prælatis religionum: manet tamen adhuc obligatio voti virtualiter, ita scilicet quod si eis legitime aliquis præficeretur, obedire tenerentur, in quantum tenentur obedire statuti regulæ per modum prædicti, & suis superioribus, si quos habent. Propriū autem nullo modo habere possunt. Non enim paternā hereditatem vendicāt quasi propriam, sed quasi ecclesiasticā debitam. Vnde ibidem * subditur, quod postquam episcopus ordinatur ad altare, ad quod sanctificatur & intitularur, secundum sacros canones, quod acquirere poterit, restituat. Testamentum autem nullo modo facere potest, quia sola ei dispensatio committitur rerum ecclesiasticarum, quæ morte finitur. Ex qua incipit testamentum valere, ut Apost. dicit ad Heb. 9. Si tamen ex concessione Papæ testamentum faciat, non intelligitur ex proprio facere testamentum, sed apostolica auctoritate intelligitur esse ampliata potestas suæ dispensationis, ut eius dispensatio possit valere post mortem.

18. q. 1. c.

Statutū

in fine.

QVÆST. CLXXXVI.

De iis, in quibus religionis status præcipue consistit, in decem articulis diuisa.

Ad Binde considerandum est de his, quæ pertinent ad statum religionis, Circa quod occurrit quadruplex